

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af:

Forslag til lov om oprettelse af spillekasinoer [af Jørgen Junior (FP) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 43. Fremsat 18/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det lovforslag fra medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe, der skal behandles her i dag, lægger op til, at der træffes beslutning om at oprette spillekasinoer i Danmark. Efter forslaget skal der gives bevilling til oprettelse af op til 3 kasinoer, og bevilling skal kunne gives til aktieselskaber med en kapital på ikke under 1 mill. kr. Forslaget indeholder endvidere regler om, hvilke personer der har adgang til kasinoer, og om indsatsen ved spillebordene, ligesom det er foreslået, at 80 pct. af kasinoernes fortjeneste skal være statsafgift.

Efter gældende regler er spil i spillekasinoer forbudt – reglerne herom findes i straffeloven – men jeg er naturligvis enig med forslagsstillerne i, at det, hvis forslaget vedtages, ikke vil være nødvendigt at ændre straffelovens regler.

Det er en konsekvens af de gældende regler, at der ikke i dag findes egentlige spillekasinoer i Danmark. Hotel Marienlyst har dog tilladelse til at afholde boulespil ved to borde, men dette spillekasino har en særlig historisk begrundelse, og der findes ikke spil af tilsvarende karakter andre steder i landet.

Spørgsmålet om oprettelse af spillekasinoer har været overvejet ved flere lejligheder, uden at man har ment at burde tillade det. Senest i 1971 tog den daværende regering afstand herfra.

De betænkeligheder, som har ført til det gældende forbud, kan efter min mening ikke uden videre tilsidesættes, og jeg mener derfor, at vi under udvalgsbehandlingen bør have en nærmere drøftelse og overvejelse af en række spørgsmål, specielt af politimæssig og ordensmæssig karakter.

Jeg lægger herved bl. a. vægt på, at en legalisering af spillekasinoer ville kunne medføre øget arbejde for politiet dels i form af kontrol med spillekasinoer, dels i form af

strafforfølgende virksomhed. I en tid, hvor der ønskes mere politi på gaden, kan jeg naturligvis ikke støtte et forslag, der ville give politiet mere arbejde på forlystelsesområdet. Det er dog ikke muligt at udtale sig om størrelsen af den forøgede arbejdsbyrde, idet dette bl. a. vil afhænge af, i hvilket omfang kontrol viser sig nødvendig, og af størrelsen og karakteren af en eventuel medfølgende kriminalitet, f. eks. i form af berigelsesforbrydelser.

Jeg vil også gerne fremhæve den risiko, der kan være for en koncentration af uheldige elementer omkring spillesteder uanset de foranstaltninger, der er foreslået i lovforslaget, ligesom spillekasinoer ville kunne tiltrække kriminelle elementer fra udlandet.

Også på andre punkter kan forslaget give anledning til bemærkninger, således bl. a. med hensyn til det provenu for det offentlige, der nævnes i forslagets bemærkninger.

Jeg skal imidlertid indskrænke mig til her i dag at sige, at jeg trods de ovennævnte betænkeligheder er villig til at medvirke til, at der under udvalgsarbejdet foretages en nærmere undersøgelse af de problemer, spørgsmålet om oprettelse af spillekasinoer rejser, navnlig de politimæssige problemer og spørgsmålet om kontrolforanstaltninger, som jeg mener vi må overveje grundigt, og at vi under udvalgsarbejdet nærmere drøfter forslagets enkelte dele.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne afvise dette lovforslag. Argumenterne for det går udelukkende på økonomi, og økonomisk set er disse spillekasinoer muligvis en god forretning, men prisen for dette kan jo også betales for dyrt. Det er i øvrigt meget typisk, synes jeg, for fremskridtspartiet, at de i deres bemærkninger til forslaget udelukkende beskæftiger sig med økonomien og ikke med ét ord med det miljø, man dermed vil skabe ude omkring i lokalsamfundene, hvor man placerer disse kasinoer.

Naturligvis er vi også positivt indstillet over for at få flere turister til landet, men ikke for enhver pris. Erfaringen fra områder med intens turisme viser os, at turisme også har sine negative virkninger. Hvis vi skal trække turister til Danmark, skal det være på vores natur, vores landskab og ikke mindst

[Lissa Mathiasen]

vores miljø; vi skal ikke forsøge at skabe dårlige efterligninger af andre lande for at lokke turister til.

Holmberg (V):

Der er for mig ingen tvivl om, at lovforslaget om oprettelse af spillekasinoer nok vil vække en del interesse og debat, og det er i og for sig ganske forståeligt. Jeg vil ikke her ved første behandling beskæftige mig meget med selve lovforslagets enkeltheder – det er jo i øvrigt heller ikke meningen ved første behandling – kun sige, at hvis vi i øvrigt gik ind for tanken, lyder lovforslagets tekst faktisk ikke så forkert, paragraf for paragraf.

Men er der behov for disse spillekasinoer, og hvem har egentlig ønsket dem? Vi ved godt, hvem der har fremsat forslaget, og hvem der vil være positive over for tanken: turistorganisationer, hoteller m. v. Men jeg vil da gerne indrømme, at det ikke er slet så enkelt at sige ja eller nej, og jeg har nogle bemærkninger herom.

Spil i kasinoer er forbudt efter straffelovens §§ 203 og 204, i hvert fald når det gælder erhvervsmæssigt hasardspil. Vi har allerede nu fået mange henvendelser fra forskellige, hvoraf nogle mente, at det ikke krævede lovændring, men kunne gennemføres administrativt. Det er altså ikke rigtigt; det kræver lovændring.

Ønsket om oprettelse af spillekasinoer er jo ikke af ny dato, herom taler en række ansøgninger fra de senere år deres tydelige sprog. Disse ansøgninger gav anledning til en meget seriøs overvejelse i 1971 fra forskellige sider, men i første række fra justitsministeriet. Hvad siger så justitsministeriet herom? Det siger bl. a., at hasardspil nok ville være forbundet med mange uheldige virkninger både for spillere og for deres familie, og det formodes endvidere, at det kan tiltrække uheldige elementer fra udlandet ud over at indebære en risiko for koncentration af uheldige elementer i øvrigt. Hvis det er rigtigt, kan det godt føre til en belastning af politiet, dels med kontrol, dels med strafforfølgning, men, bliver der så sagt, vil det ikke kunne begrænse ulovligt hasardspil? Her kan nok ikke gives et helt bestemt og klart svar. Det regnes der ikke med fra ministeriets side, om end man tror, antagelsen er rigtig. Det vil sikkert fortsætte, og det er nok heller ikke

helt det samme klientel. At det kan betyde en formindskelse af omfanget, er muligt, men jeg er overbevist om, at det vil fortsætte.

Så anfører forslagsstillerne også, at staten skulle kunne tjene 25–50 mill. kr. årlig derved. Nu kan man jo ikke bedømme, om dette beløb er rigtigt, men jeg vil gerne have lov at sige, at det for mig ikke tæller så forfærdelig meget. Selv om tallet 25–50 mill. kr. er rigtigt, kunne det måske være nogle dyre millioner på anden måde ud fra de betragtninger, jeg gjorde før.

Jeg sagde til indledning, at nogle er for og andre imod. Jeg ved da udmærket godt – det kan vi også læse – at handelsministeriets turistudvalg i en betænkning fra 1975 anbefalede, at der blev skabt lov hjemmel for etablering af indtil 3 spillekasinoer i Danmark, men det blev meget ærligt nævnt, at deres indstilling byggede på turistmæssige og konkurrencemæssige betragtninger, og at man ikke vurderede spørgsmålet ud fra egnsudviklingsmæssige eller kriminalpolitiske hensyn. Ikke mindst det sidste vil vi have nærmere undersøgt.

Jeg skylder at sige, at der nok ses lidt forskelligt på forslaget inden for mit eget parti, men jeg kan i alle tilfælde på venstres vegne sige, at vi, inden vi tager endelig beslutning, vil have fornyede udtalelser fra politiet og anklagemyndigheden, og muligvis skulle vi også høre straffelovrådet. Disse og flere områder vil vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Kallesøe (KF):

Det konservative folkeparti er væsentlig mere positivt indstillet over for dette lovforslag end de ordførere, vi hidtil har hørt, men vi er naturligvis interesseret i, at spillekasinoer kan fungere under ordnede forhold, og for at opnå det mener vi at der skal foretages nogle undersøgelser, således at man sikrer sig, at man får det kendskab, man har fra udlandet, indarbejdet i en eventuel lovgivning på området.

Jeg ved ikke, om det forslag, fremskridtspartiet har fremsat, opfylder disse betingelser for at køre spillekasinovirksomhed under ordnede forhold, men siden 1971 er der sket en hel del inden for dette område, og vi ved, at der er erfaringer både fra Østrig og Vesttyskland, som går i mere positiv retning, end

[Kallesøe]

der blev nævnt for lidt siden. Der er i lovforslagets bemærkninger nævnt USA, man nævner New Jersey. Det, vi i det konservative folkeparti er modstandere af, er en lovgivning på området, der tangerer Las Vegas og den slags ting.

Kan spillekasinoer fungere tilfredsstillende på samme måde som tipstjenesten, hestevæddeløb, lotteri, præmieobligationer o. lign., har vi en positiv indstilling og vil gerne have det undersøgt nøjere i udvalget. Vi erkender naturligvis, at der er betydelige turistinteresser forbundet med dette her, men der er altså også mulighed for et provenu til staten, og hvis det kan ske på en sådan måde, at både turisterhvervet og kriminalsikkerheden, sikkerhed mod misbrug og lovovertrædelser, er rimeligt tilgodeset, vil vi gerne se på forslaget.

Birgith Mogensen (CD):

CD er positive over for spillekasinoetanken. Vore bevæggrunde for dette er først og fremmest, at staten vil få en betydelig indkomst, bl. a. fordi Danmark vil få besøg af et turistklientel, som tidligere har besøgt andre lande, spillere er jo spillere.

Desforuden mener CD, at statskontrollerede spillekasinoer vil forebygge kriminel sortbørsspillekasinoaktivitet i dette land. Vi mener, at nævnte bevillinger kun må tildeles velrenommerede hoteller el. lign. for en 2-3-årig periode ad gangen. Desuden skal der foretages en vis uanmeldt statskontrol.

CD kan tilslutte sig lovforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

SF kan ikke tilslutte sig dette forslag og slet ikke ud fra det grundlag, vi har at diskutere det ud fra. Vi mener, der er så mange dunkle punkter, der først bør undersøges, men vi vil dog meget gerne være med til, at vi i udvalget virkelig får en gennemgående undersøgelse af, hvad det egentlig betyder at indføre spillekasinoer i landet, hvad det betyder for kriminaliteten, og ikke mindst om det har nogen som helst positiv virkning på den megen illegale spilledjævel, som jo flourer mange steder i landet.

Under de nuværende forhold er vi meget imod et sådant forslag, men vi vil da meget gerne være med til at se på, hvilke konse-

kvenser gennemførelsen af lovforslaget kan få.

Jeg har ligesom andre tidligere ordførere læst henvendelsen fra turistorganisationerne, hvor der stod mange positive ting om indvirkningen på de illegale spillekasinoer, der var rundt omkring i England og andre lande, men jeg tror nu ikke, at den slags undersøgelser har alt for stor vægt, eller at der er ret mange lande, som har indført den slags ting, som vil vedkende sig, at der måske er større problemer, end det ser ud efter de undersøgelser, som man har lavet.

Men vi vil da meget gerne være med til at kigge på lovforslaget i udvalget. Jeg tror, der er mange ting her, som bør drages frem.

Karl Møller (DKP):

Jeg skal ikke spille megen tid, og jeg skal heller ikke ofre mange ord på dette forslag. Det har ingen som helst sympati fra vores side. Det tilsigter, som vi læser det, at man igennem privat foretagsomhed simpelt hen giver mulighed for oprettelse af, hvad jeg vil kalde for velhaverspillebuler for dollarturister, markturister og efterhånden vel også japanske yenturister. Det er det, vi mener dette forslag i virkeligheden tilsigter.

Det er sagt, at lasternes sum er konstant. Jeg skal ikke indestå for rigtigheden heraf, men jeg tror nok, der er noget om, at det, man eventuelt vil tjene ind på gyngerne, sætter man til på anden vis. Vi har ikke den samme ærefrygt, vil lider heller ikke af den samme næsegrus beundring for de store fortjenester, der kan hentes hjem ifølge de bemærkninger, som følger lovforslaget, både til ejeren og til staten. Vi mener, at hvis staten ikke kan skaffe de nødvendige midler på andre vis, står det ganske sløjt til. Kort sagt, vi ønsker forslaget et kort liv og en hurtig død.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det foreliggende forslag har på forhånd ingen sympati i den radikale gruppe. Men hvis der kunne påvises en virkelig positiv virkning i retning af at bekæmpe nogen kriminalitet, er der nok nogle, der gerne ville overveje det, men hvordan skal der komme en positiv virkning, når de spillekasinoer, man tænker oprettet, skal aflevere 80 pct. af bruttoavancen til staten, før man opgør et egentligt overskud fra det? Jeg tror egentlig

[Bernhard Baunsgaard]

ikke, at de folk, der er beskæftiget med illegale spillekasinoer, på nogen måde trædes over tærne af dette forslag.

Så er der den begrundelse, at det skulle give penge til statskassen. Det drejer sig om 50 mill. kr., og somme tider tager vi jo voldsomme diskussioner om 50 mill. kr., men nogen som helst betydning for den danske stats eller det danske samfunds likviditet kan de 25-50 mill. kr. jo ikke have.

Dernæst er der det spørgsmål, om udformningen af forslaget er særlig god. Der er jo nævnt her, at vi har et spillekasino på Marienlyst. Dér er højeste indsats 5 kr. Højeste indsats ved det, man foreslår her nu, er 25.000 kr. Jeg føler, at dette forslag slet ikke burde være fremsat; det er min mening om det. Jeg tror ikke, der vil nås nogen som helst gunstig indsats af det, og der er slet ikke tale om en gunstig virkning, hvis man tager hensyn til de andre uheldige virkninger ved at tiltrække folk, som vi egentlig slet ikke ønsker herhjemme og skal sætte politiet til at passe på. Så tror jeg ikke, der kan blive tale om noget positivt overskud af det på nogen måde, så ikke engang den begrundelse er tilbage.

Helga Soltau (DR):

Der er en mærkelig dobbeltmoral i Danmark med hensyn til spillelidenskab, når man accepterer klasselotteri, hestevæddeløb, tipning og den enarmede tyveknægt for vores pensionister eller andre.

Man har tidligere haft mulighed for at tage stilling til spillekasinoer, og holdningen har været negativ. Jeg skal vente med at fortælle, hvordan retsforbundets stilling er dertil til afslutningen på denne lille tale.

Mange andre lande er mere positivt indstillede over for spillekasinoer, end Danmark er. Men det er under streng kontrol, så man ikke mener, der kan svindles i sagen, og det er et spørgsmål, om man netop i disse lande ved at have disse spillekasinoer kan undgå de ydmyge private spillebuler.

Der kan være megen snak for og imod, men det vil jeg ikke komme ind på i dag. Jeg vil sige det samme som hr. Bernhard Baunsgaard, nemlig at hvis man overhovedet skal spekulere på et forslag som dette her, er 25.000 kr. en helt urimelig høj indsats, og det kan man ikke være tjent med.

Når der i forslaget fra fremskridtspartiet tales om 80 pct. afgift, kunne jeg lige tænke mig at spørge fremskridtspartiet, om det indgår i partiets dækning for deres besparelser på finansloven. Her ser man måske en mulighed for at få nogle penge hjem. Man har aldrig tidligere kunnet vise nogen dækning for de besparelser, man vil have.

Der er mange sociale og menneskelige aspekter i en sådan sag om spillekasinoer. Der er mange tragedier, der er et spørgsmål om egnsudvikling, der er et spørgsmål om kriminalpolitiske hensyn, og der har da også været gennemført undersøgelser, bl. a. har handelsministeriet afgivet en betænkning i 1975, hvor man mener, det skulle fremme turismen at have disse spillekasinoer. Fra Københavns Turistforening kommer man frem med det argument, at i det tilfælde man havde spillekasinoer i København, var der større muligheder for at få kongresser til denne by eller til Danmark. Jeg tror imidlertid ikke, det er det, der trækker folk til, eller det, der advarer kongresser udefra mod at komme til Danmark. Det er spørgsmålet om Danmarks førte økonomiske politik, spørgsmålet om, at det er sindssygt dyrt at bo i København; der er jo ikke mange hotelværelser under 300 kr.

Man kan måske nok sige, at det kan være en fordel at få disse spillekasinoer, at det kan være en fordel at få turister hertil, men det er også et spørgsmål om, at disse hoteller og restaurationer, hele vores erhvervsliv, skal have en nogenlunde fornuftig måde at leve på, og det har det ikke med den høje rente, der er i dag. Vi har ikke noget imod, at forlystelseslivet bliver som i gamle dage lidt mere borgerligt, så alle kan være med.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at retsforbundet stiller sig noget skeptisk og bestemt ikke på nuværende tidspunkt er særlig positivt over for et sådant lovforslag, men der kan være mange grunde til, at det går videre i udvalget og dér bliver behandlet på bedste vis; og så skal vi senere komme tilbage til det, men vi er som sagt forholdsvis negative.

Keld Larsen (VS):

For VS at se er dette forslag fra fremskridtspartiet kommet ind som et naturligt led i en lang række af forslag, som vi har set partiet stikke op med her på det sidste.

[Keld Larsen]

Fremskridtspartiet er et morsomt parti, der kom i folketinget med adskillige mandater bl. a. på baggrund af, at det talte den lille mands og talte skatteydernes sag imod denne væmmelige statsmagt, som flåede dem. Fremskridtpartiet kom altså i folketinget bl. a. på baggrund af, at skattetrykket uden tvivl er meget højt, ikke mindst for almindelige lønmodtagerfamilier. Men som tiden er gået, har fremskridtspartiet fået trådt sine sko godt til, og det er, som om sporene fra skoene ligesom viser i en anden retning. Vi så det sidste fredag, da fremskridtspartiet havde et beslutningsforslag fremme om en omlægning af u-landshjælpen, således at den i endnu højere grad, end den gør i dag, tilgodeser danske kapitalinteresser og ikke så meget u-landenes behov.

Vi ser det aktuelt i den gevaldige mobilisering, der er i fremskridtspartiet omkring denne sag med, at partiet skal stille et ændringsforslag til finanslovsforslaget om, at lønningerne skal sættes ned med 5 pct.

Første næstformand (Erlendsson):

Må jeg bede taleren om at holde sig til lovforslaget.

Keld Larsen (VS):

Vi ser det også med det lovforslag, som fremskridtspartiet her har fremsat om spillekasinoer. For mig at se træder fremskridtspartiet i højere og højere grad frem som det, det er, ganske usminket, nemlig et parti, der vil fremme ikke lønmodtagernes, men i langt højere grad erhvervslivets interesser. Det harmonerer meget godt med den rapport, vi fik fra Turistrådet sådan diskret og tilfældigvis her op til debatten, og hvoraf det fremgår, at Københavns Turistforening kører de store kanoner i stilling, for nu skal man have fyldt de hotelsenge op, som står tomme her i vintersæsonen, koste hvad det vil. Det er helt klart, at det er hotelejernes og erhvervslivets interesser generelt, fremskridtspartiet forsøger at tilgodese.

Forslaget bliver morsomt nok lanceret som den helt store gevinst for statskassen. Nu har statskassen jo aldrig været det, der har stået i centrum for fremskridtspartiets politik, men jeg tror, man, ligesom ordføreren for retsforbundet sagde det, må se det som et forsøg på at komme med et bud på, hvordan de mange

skattelettelser, som fremskridtspartiet i tide og utide disker op med, skal finansieres.

Ifølge fremskridtspartiets forslag om oprettelse af spillekasinoer skal Danmark nu gå ind i jagten på den valuta, som disse spillervrag, der farer land og rige rundt, kan diske op med. Vi skal nu i skarp konkurrence med alverdens turistlande, Spanien osv., der stort set har solgt ud for at få trukket de her turister til. Fremskridtspartiet forsikrer, at det er en dødsikker forretning, og man henviser så til nogle tal, som man har hentet nede fra Hamburg og Tyskland i det hele taget, hvor man har fået gevaldigt mange millioner kroner ind.

I Københavns Turistforenings brochure nævnes – og her nævnes også Hamburg sjovt nok – at disse enarmede tyveknægte, som der har været meget debat om i Danmark, på et enkelt år har været i stand til at flå 2,6 mill. gode DM op af lommen på folk. Det er altså noget i den retning, kan jeg forstå, forslaget skal stimulere i Danmark.

Jeg kan forestille mig, hvordan de tyske turister på Fanø og på Vestkysten i det hele taget vælter ind i disse spillekasinoer og lægger de surt tjente feriepenge på rouletten til gavn for den danske økonomi og til gavn for den danske valutabalace. Det er ikke den vej, man skal gå efter VS' mening. Jeg tror, at disse ting og sager i endnu højere grad leder Danmark ud i nogle underlige situationer, at det slet ikke er en måde at løse noget som helst på.

Til sidst vil jeg kommentere et par pudsigheder, som dukker op i lovteksten, og som måske viser lidt om, hvad det egentlig er, fremskridtspartiet har i bagehovedet.

I § 4 nævnes det, at kasinoerne har ret til at afvise ikke-ønskede gæster uden begrundelse. Det viser klart, hvordan tingene skal foregå. Nu er der snakket en del om kriminalitet kontra ikke-kriminalitet. Tingene her skal altså foregå knaldhårdt fra ejernes side og på ejernes betingelser.

I § 9 står der: »Opstår der tvivl om, hvorvidt en spiller har vundet eller ej, afgøres dette uden appelmulighed af kasinoets leder«. Værsgo og spis! Kasinoets leder, som altså kører det som en forretning, skal uden appelmulighed afgøre, om en spiller har vundet eller ej. Jeg skal love for, at der er orden i fremskridtspartiets kasinoer, og jeg skal lo-

[Keld Larsen]

ve for, at VS ikke kan gå ind for dette forslag.

Poulsgaard (FP):

Nu kan jeg trøste sidste taler med, at det ikke er hele fremskridtspartiet, der går ind for dette forslag. Vi er et lille mindretal, der mener, at dette forslag aldrig nogen sinde skulle have været født. Der blev sagt fra hr. Karl Møllers side, at han håbede, det fik en hurtig død. Vi er altså nogle stykker i gruppen, der har kæmpet for, at det i det hele taget ikke skulle have været født. Men nu står vi med barnet eller begyndelsen til det måske.

Jeg vil sige tak til de ordførere, der har afvist dette forslag. Jeg forstår det ikke, for i fremskridtspartiet slås vi nemlig for den lille mands sag, men dette har intet med den lille mands sag at gøre. Jeg kan overhovedet ikke forstå, at CDs ordfører kan stå her og sige – ja, jeg kan selvfølgelig heller ikke forstå min egen partifælle, det må jeg da indrømme i denne sammenhæng – at det kan forebygge kriminalitet. Det vil ikke forebygge kriminalitet, det vil øge kriminaliteten, det er da klart. Vi ved, at danskerne elsker at spille. Vi ser, at de andespil, der bliver holdt, har en søgning som aldrig nogen sinde før, og det er godt for foreningslivet, men med det niveau, man er oppe på her, på 25.000 kr., skal jeg ellers love for, at der kan blive brug for nogle bankrøverier og den slags ting, hvis man ellers skal have sul på bordet dagen efter.

Og hvis man først har fået smag for spil – det har vi jo set mange ulykkelige eksempler på – ja, så fortsætter man, selv om kasinoet lukker kl. 5 om morgenen, og så kan man ikke passe sit arbejde. Danmark er efterhånden blevet berømt for mange ting, pornografi, og hvad vi ellers har af dårligdomme i dette land. Dette er altså en tilføjelse. Jeg beklager, at jeg kun kan snakke for en lille gruppe i fremskridtspartiet, men vi vil i hvert fald hverken være velvillige under udvalgsbehandlingen eller noget som helst andet. Vi vil stemme imod.

Jørgen Junior (FP):

Jeg takker for de indlæg, der har været, og jeg er ærlig talt positivt overrasket. Jeg synes, der er baggrund for en betydelig optimisme.

Jeg hørte med interesse justitsministerens indlæg og er naturligvis helt enig i, at man må undersøge alt vedrørende de forhold af politimæssig karakter, som justitsministeren fremhævede: hvorvidt der er tale om et øget politibehov, hvorvidt der er tale om en risiko for kriminalitet. Jeg synes, det er meget væsentligt, at udvalgsbehandlingen kommer til at vise, at dette ikke er tilfældet, for det er jeg nemlig overbevist om. Således som vi ser kasinodriften foregå i Tyskland og i Østrig, som det blev fremhævet af en anden af ordførerne, går det jo udmærket.

Fru Lissa Mathiasens indlæg var en afvisning, og der blev sagt, at der udelukkende blev talt økonomi, at prisen kan være for høj, og hvad med miljøet og lokalsamfundene? Jeg er glad for allerede på nuværende tidspunkt at kunne garantere for, at udvalgsbehandlingen vil kunne påvise, at miljøet ikke på nogen måde vil blive ødelagt, og at der ikke på nogen måde vil blive tale om, at lokalsamfund bliver ofre for en sådan lovgivning. Tværtimod vil det være en fordel for miljøet i de pågældende lokalsamfund, og det er jeg sikker på at udvalgsbehandlingen vil afsløre. Jeg er derfor egentlig særdeles tilfreds med socialdemokratiets svar og ser en klar åbning dér ud fra det synspunkt, at det naturligvis er saglige argumenter, som man efter udvalgsbehandlingen vil tage hensyn til.

Hr. Holmberg stillede det spørgsmål, om der nu også er behov for dette, og hvem der har ønsket det. Det er selvfølgelig et meget afgørende og væsentligt spørgsmål, og det er da korrekt, at det er turistorganisationer og hoteller, som har ønsket det, fordi de mener, der er behov for det. Jeg synes, det her er meget vigtigt, at vi får stillet supplerende spørgsmål, spørgsmål, der følger op, hvorvidt denne henvendelse fra Københavns turistorganisation også dækker indstillingen andre steder i landet, om man også dér mener, at der er behov for dette.

Og justitsministeriets betragtninger fra 1971 er jo netop så løse, som hr. Holmberg også helt rigtigt gav udtryk for, at det »nok« ville være forbundet med mange uheldige virkninger. Det har man nok ment i 1971. Jeg synes, det er meget betryggende, at man på nuværende tidspunkt kan påvise, at man i 1971 sikkert har ment forkert.

[Jørgen Junior]

Hvorvidt provenuet, 25–50 mill. kr. årligt, kan holde, må jeg medgive at jeg er meget usikker over for. Vi ser, at alene i Hamburg har man det første år kunnet hente 20 mill. DM, men jeg skal ikke kunne tage stilling til, hvorvidt tallet bliver 10 mill. kr. eller 100 mill. kr. Der er dog ingen tvivl om, at der bliver et provenu, og alle de steder, hvor man har prøvet det, har provenuet vist sig at blive større, end man havde regnet med.

Jeg er helt enig med hr. Holmberg i, at vi naturligvis skal have undersøgt, om der på nogen måde er kriminalpræventive hensyn, som nødvendigvis må udelukke, at dette forslag eller tilsvarende forslag gennemføres. Naturligvis skal enhver undersøgelse, der er nødvendig, foretages, og i så henseende er jeg ikke spor nervøs for udfaldet. Udvalgsarbejdet vil sikkert kunne vise, at de ting, som jeg nu siger, helt oplagt er rigtige.

Hr. Kallesøes indlæg skal jeg takke for. Vi er enige i, at der skal være ordnede forhold. Jeg mener også, at der i det forslag, der her er lagt op til debat, er tale om ordnede forhold, men vi er naturligvis helt åbne over for, at der kan blive tale om ændringsforslag. Jeg er også enig med hr. Kallesøe om, at vi nok skal skele mest til Europa, til Tyskland og Østrig. Vi har sikkert ikke noget at lære af Las Vegas. Vi kan udmærket tappe fra alle de europæiske lande, hvor systemet fungerer på udmærket vis.

Jeg skal takke for CDs positive indstilling. Jeg er enig i, at der gerne må komme en uanmeldt statskontrol på ethvert tidspunkt. Jeg er ikke helt enig i betragtningerne om, at man nok bør give licens for en 2–3-årig periode, for der vil nok være tale om store investeringer, som skal afskrives, men det er en detalje, som der naturligvis også kan snakkes om under udvalgsarbejdet.

Selv i SF, hvor man først afviste, var man indstillet på en udvalgsbehandling. Man talte om dunkle punkter, om kriminalitet, og man troede ikke rigtig på undersøgelserne. Det er med andre ord blot konkrete forhold, der skal oplyses under udvalgsarbejdet.

Jeg havde ikke forventet, at hr. Karl Møller fra DKP var positiv, og postulatet om, at det er DM-, dollar- og yenturister, vi vil have fat i, må jeg give hr. Karl Møller ret i. Jeg synes, det er ønskværdigt at få flest mulige turister. Jeg kan ikke se, der er noget forkasteligt og foragteligt i, at det danske samfund

modtager så mange DM, dollars og yen som muligt, vel at mærke – og her kommer jeg til hr. Bernhard Baunsgaards indlæg – hvis det er folk, vi ønsker herhjemme. Naturligvis skal det være turister, som vi byder velkommen herhjemme, og det er den gruppe mennesker, jeg mener forslaget vil tiltrække. Hvis det er således, at hr. Bernhard Baunsgaards frygt er berettiget, at det vil være kriminelle elementer, narkogangstere, store forbrydere af enhver karakter, der kommer, hvis vi kommer til den konklusion, at det er den type mennesker, der tiltrækkes af kasinoerne i vore europæiske nabolande, er det klart, at vi selvfølgelig ikke skal gennemføre dette forslag, og så er jeg også sikker på, at fremskridtspartiet vil trække dette forslag. Men jeg mener, vi vil få fastslået, at de mennesker, der vil besøge kasinoerne, er velbeslædede, men i øvrigt ganske almindelige turister: kongresdeltagere, forretningsfolk, politikere måske også, en hel bunke mennesker, som vi gerne ser som turister her. Naturligvis er det folk, som skal kunne lægge nogle penge, og derfor er det også betegnende, at man henvender sig til et publikum, som har råd til at gå i et kasino. Dette er ikke et forslag, som vil have megen betydning, ja, jeg vil næsten sige, at det ingen betydning vil have overhovedet for de illegale småspillebuler, der findes i dag, hvor en stakkels, fattig person bliver frarøvet sine sidste penge. Det er overhovedet ikke det klientel, man henvender sig til.

Der er ikke meget tid tilbage, men jeg vil sige, at VS har ikke forstået et kuk af det hele, og jeg vil stort set sige det samme til hr. Poulsgaard – med betydelig mere respekt for hr. Poulsgaard.

Så vil jeg da godt til slut sige, fordi jeg synes, det væsentligste er, at vi kommer videre: jeg synes ærlig talt, at der helt oplagt er åbnet veje nu, og jeg vil på forhånd sige, at under udvalgsbehandlingen vil fremskridtspartiet stille sig positivt, hvis det er således, at der fra regeringens eller fra et udvalgsflertals side er ønske om, at forslaget skal ændres. F. eks. kan der være tale om størrelsen af indsats og mange andre praktiske forhold. Vi vil også være positive, såfremt regeringen skulle foretrække, at dette gennemføres i form af et ændringsforslag til den gældende straffelovgivning eller nogle nye bemærkninger til §§ 203 og 204. Vi vil på ingen måde føle os antastet eller forulempet eller blive

[Jørgen Junior]

fornærmede, hvis man beder os om at tage det foreliggende forslag væk. Vi er indstillet på, at det i stedet for bliver regeringen, der fremsætter et forslag, sådan som regeringen finder, det er positivt. Vi har set det ved tidligere fremskridtsforslag. Der er måske enkelte fremskridtsmedlemmer, der har været fornærmede over, at det ikke blev vores forslag, der blev vedtaget. Det synes jeg er ganske ligegyldigt. Det væsentlige er, at tankerne bag ved forslagene bliver realiseret, og jeg er efter denne første behandling meget positiv. Vi vil deltage med et meget positivt og åbent sind i udvalgsarbejdet.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da gerne til hr. Jørgen Junior, der åbenbart har lyttet meget overfladisk til mit indlæg, sige, for at der ikke skal skabes nogen som helst myter omkring socialdemokratiets holdning, at jeg mener, mit indlæg og vores holdning ifølge det kan opfattes væsentligt mere nuanceret, end der her gives udtryk for.

Kallesøe (KF):

Jeg glemte før at sige, at jeg anser 25.000 kr. i indsats for at være et overordentlig stort beløb, og alene dette element i forslaget mener jeg kan have en uheldig virkning, som kan begrunde, at man er nødt til at se på de kriminelle tendenser, det kan indeholde. Men jeg tror, at man kan nå frem til en ordening, således at spillekasinoer kan virke med mindre indsatser, og jeg ser også, at man har indsatser helt ned til 5 kr. Jeg er ikke enig i, at spillekasinoet skal være forbeholdt en bestemt, mere velhavende gruppe. Det skal være et spillekasino for alle, der har lyst til at gå ind og spille, naturligvis med den begrænsning, at man kan afvise folk, som af en eller anden grund, beruselse eller sådan noget, er uønskede.

Poulsgaard (FP):

Nu blev jeg jo slået sammen med VS. Vi har ikke forstået et kuk af det hele. Jeg tror nok, at jeg har forstået en del af det. Jeg har sejlet i ti år, og jeg har set i udlandet, hvad spillelidenskaber kan medføre. Vi ved det også herhjemmefra. Det er simpelt hen så asocialt, havde jeg nær sagt, som det overhovedet kan være, og jeg forstår ikke, at hr.

Jørgen Junior, som jo er meget socialt bevidst på andre områder, ikke kan se, at dette vil medføre dybe tragedier i mange danske hjem. Jeg forstår ikke, at han vil opretholde dette forslag. Jeg tror nok, jeg har forstået det.

Jørgen Junior (FP):

Jeg vil godt medgive hr. Poulsgaard, at der sikkert mange steder oversøisk – især for ti år siden, da hr. Poulsgaard sejlede – i Brasilien og lignende steder er spillebuler, kasinoer o. lign., som medfører personlige tragedier. Jeg tror ganske givet, at hvis man sætter sig ind i moderne europæisk kasinodrift i dag med statskontrol, vil man konstatere, at det overhovedet ikke er, som hr. Poulsgaard forestiller sig det.

Hr. Kallesøe kommer ind på indsatserne på mellem 5 kr. og 25.000 kr., og jeg vil meget gerne i udvalget diskutere disse satser. Jeg synes, det er rimeligt, at vi får et erfaringsmateriale fra udenlandske kasinoer. Jeg tror også, det er vigtigt, at alle kan deltage, og derfor tror jeg, det er væsentligt, at man går helt ned til de 5 kr. Om man skal gå op til 25.000 kr. eller man skal standse ved 10.000 kr. eller 15.000 kr., synes jeg, udvalgsarbejdet må afgøre.

Så vil jeg godt til socialdemokratiets ordfører sige, at jeg er positiv på basis af de socialdemokratiske udtalelser, netop fordi der bedes om svar på konkrete spørgsmål. Der er tale om en meget nuanceret holdning. Man vil gerne have svar på miljøspørgsmål, og man vil gerne have svar på kriminalpræventive spørgsmål. Det er min faste overbevisning, at der gennem udvalgsarbejdet og gennem de oplysninger, der kan indhentes, kan skaffes fuldt tilfredsstillende svar, som gør, at socialdemokratiet også vil se det fornuftige i dette forslag.

Så vil jeg lige til slut ganske kort sige, at jeg naturligvis håber, at vi fra den 1. januar 1980 har sådanne kasinoer til gavn for turistindustrien og selvfølgelig med den lille, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde det, ubetydelige provenuevinst, der kan være tale om, men dog en provenuevinst. Jeg kan da sige, at ud over fra København, hvor man jo er klar over, at Angleterre og Sheraton har meddelt, at de er interesserede, er der kommet henvendelser, har jeg hørt, fra Frederiks-

[Jørgen Junior]

havn, hvor et stort konsortium er interesseret i at trække svenske turister til. Jeg har også hørt om en henvendelse fra Tønder, hvor man også har den største interesse.

Jeg ser som sagt forholdsvis positivt på det hele og forventer ærlig talt en ret positiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om et skibsfartsnævn.

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 31/10 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Westh (S):

Lovforslaget betyder, at skibsfartsnævnet mod erstatning kan overtage brugsretten til forud af nævnet udpegede skibe. Lovforslaget medfører altså, at skibsfartsnævnets beføjelse udvides til også at gælde i fredstid, hvilket betyder, at vi kan sikre forsyninger af materiel og personel i god tid, hvis vi føler, der er optræk til en krisesituation.

Vi mener i socialdemokratiet, at forslaget kan være med til at øge troværdigheden til Danmarks forsvarsmæssige indsats i en krisesituation også i den tidlige fase. Vi tror, dette vil have en fredsbevarende værdi, og vi kan derfor støtte forslaget.

Arentoft (FP):

I virkeligheden kunne jeg nøjes med at sige, at dette lovforslag er et ualmindelig

godt forslag, som fremskridtspartiet kan bakke op, men jeg vil da gerne have lov til at knytte et par kommentarer til det.

Det fremgår ganske klart af bemærkningerne – og man kan næsten ane bag bemærkningerne, at handelsministeren har en særlig interesse for forsvaret, hvilket bl. a. også manifesterede sig i, at vi i nogle år sad sammen i North Atlantic Assembly – at Danmarks forsvar i høj grad er afhængigt af de forstærkninger, vi får udefra, forstærkninger, som det gælder om at få bragt til landet inden et eventuelt krigsudbrud, idet det vil formindske tab og den slags ting. Sådanne forstærkninger er dem, man på engelsk kalder reinforcement, og i virkeligheden kunne man jo indføre et nyt ord i engelsk – vi overtager jo mange ord fra engelsk – og sige, at dette forslag drejer sig om preinforcement, altså forforstærkning. Jeg tror ikke, jeg skal spille tingets tid mere, men blot igen sige, at fremskridtspartiet står helt bag ved dette forslag.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg anbefale forslaget til vedtagelse og udtrykke de varmeste forhåbninger om, at det aldrig nogen siden bliver bragt i anvendelse.

Birgith Mogensen (CD):

Som et parti, der går 100 pct. ind for NATO, har CD sympati for, at alle både, skibe og andre vandfartøjer i tilfælde af krig skal kunne inddrages til forsynings-, evakuerings- eller anden militæroperativ virksomhed. Det er en forudsætning, at ejeren modtager betaling for denne samfundsgavnige handling. CD kan tilslutte sig dette lovforslag.

Bjørn Poulsen (SF):

SF kan under ingen omstændigheder støtte gennemførelsen af dette lovforslag, bl. a. ud fra vores indstilling til militæret som sådan, og det er jo i sig selv, for os i hvert fald, en meget væsentlig grund.

Men jeg kan ikke lade være med at komme med nogle små bemærkninger angående selve lovforslaget og dets bemærkninger, fordi der står flere ting i disse bemærkninger, som jeg mildest talt ikke rigtig forstår. Der står i første afsnit – jeg citerer: